

Ο Καραγκιόζης και το Νέο Σχολείο

Ο Καραγκιόζης εισέρχεται στο μπερντέ

Κ: Καραγκιόζης

Π: Πιτσικόκος

Κοπ: Κοπρίτης

Κολ: Κολλητήρης

Χ: Χατζηαβάτης

Ο Καραγκιόζης εισέρχεται στο μπερντέ και από πίσω του ακολουθούν τα τρία παιδιά του (κολλητήρια). Προσπαθεί να τα βάλει σε μία σειρά και να περπατάνε με στρατιωτικό βήμα.

Κ: Βρε αφιλότιμα, βαδίστε σωστά. Καημό τό' χω να μπορούμε μια φορά στη σκηνή με σωστό βήμα. Ένα, δύο, εν, δυο, εν, δυο.

Κοπ: Πατέρα, έχεις φάει κόλλημα. Να το προσέξεις!

Κ: Δεν έχω φάει τίποτα εδώ και τρεις μέρες βρε αθεόφοβε. Τι κόλλημα μου λες;

Π: Α! Καλά! Αυτό που είπες τώλα πατέλα, δεν υπάλχει. Απλά δεν υπάλχει!

Κολ: Μην τους δίνεις σημασία πατέρα. Έχουν πέσει θύματα της διαφημιστικής προπαγάνδας.

Κ: Πώς το είπες; Καλό είναι αυτό ή κακό;

Κολ: Άστο πατέρα, θα σου εξηγήσω μια άλλη φορά.

Κ: Λοιπόν. Φτάνουν οι περιττές κουβέντες. Ήρθε η ώρα να δω τι ψάρια πιάνετε τώρα με το «Νέο Σχολείο». Δε μου λες εσύ μικρέ.

Π: Μικλός είσαι και φαίνεσαι.

Κ: Αφού ούτε το ρο δεν μπορείς να πεις.

Π: Εγώ δεν μπολώ να πω το λο; Μπολώ και παλαμπολώ. Εσύ δεν μπολείς να το ακούσεις.

Κ: Καλά, καλά. Για πες μου λοιπόν, σε ποια τάξη πας;

Π: Πάω στο Νέο Νηπιαγωγείο.

Κ: Ωραία! Είστε πολλά παιδάκια στην τάξη σου;

Π: Ναι πάλα πολλά. Είμαστε 28.

Κ: Υπάρχουν πολλά αλβανάκια, ρωσσάκια, μαυράκια;

Π: Όχι! Μόνο παιδάκια υπάλχουν!

Κ: Και τι κάνετε; Μαθαίνετε τραγουδάκια; Τραγουδάτε όλα μαζί;

Π: Ναι μαθαίνουμε. Τη μία μέλα, τραγουδάνε τα μισά παιδάκια και την άλλη μέλα τα άλλα μισά.

Κ: Μπράβο, Πιτσικόκο. Ζωγραφίζετε κιόλας;

Π: Όχι λε πατέλα. Μη λες τλελλά. Δεν έχουμε ούτε χλώματα, ούτε χαλτιά για να ζωγραφίσουμε. Όμως, τον Ιούνιο θα έχουμε εξετάσεις.

Κ: Τι εξετάσεις παιδάκι μου;

Π: Εξετάσεις λε πατέλα. Για να δει ο υπουλγός αν είμαστε γελοί. Μας είπε η δασκάλα πως οι μισές εξετάσεις θα είναι δικές της και οι άλλες μισές για την τλάπεζα αίματος.

Κ: Τι τράπεζα αίματος βρε αφιλότιμο;

Π: Είσαι μπιτ μπουμπούνας. Επειδή μας πήλε η τλάπεζα την παλάγκα, τώλα θα μας πάλει και το αίμα μας. Τι δεν καταλαβαίνεις. Σου το είπα εγώ να ψηφίσεις Σαμαλά, εσύ πήγες και ψηφισες Βεζινέλο.

Κ: Για να πάμε τώρα στον Κοπρίτη! Τι κάνεις πουλάκι μου;

Κοπ: Καλά ψαράκι μου.

Κ: Εσύ πας σχολείο; Σε ποια τάξη;

Κοπ: Στην Τρίτη του Νέου Δημοτικού!

Κ: Μπα; Κι εσύ σε Νέο πας;

Κοπ: Γιατί απόπαιδο είμαι εγώ; Θυμάσαι την Άννα τη Ρουμπινοπούλου;

Κ: Όχι!

Κοπ: Αυτή που έλεγε συνέχεια «πρώτα ο μαθητής»;

Κ: Βρε στουρνάρι;

Κοπ: Έχω πατέρα μπουμπούνα. Ο Στουρνάρης ήταν άλλος υπουργός. Εγώ σου λέω για την Άννα. Την Άννα μας.

Κ: Τη Διαμαντοπούλου λες βρε φωστήρα;

Κοπ: Ναι, αυτό σε πείραξε που αντί για διαμάντια έβαλα ρουμπίνια!

Κ: Ναι, για πες!

Κοπ: Ε! Ξέρεις ποιον μαθητή εννοούσε «πρώτα»;

Κ: Ποιον;

Κοπ: Χε, χε! Εμένα. Ποιον άλλον;

Κ: Είσαι καλός μαθητής;

Κοπ: Ο καλύτερος. Στις εξετάσεις τον Ιούνιο θα δείξω την αξία μου. Θα τα απαντήσω όλα τα θέματα. Ειδικά αυτά από την τράπεζα θεμάτων.

Κ: Και πως θα γίνει αυτό;

Κοπ: Θα με γράψεις σ' ένα ιδιωτικό σχολείο που ξέρω. Όσα παιδιά πήγαν σ' αυτό έγραψαν όλα άριστα. Τι; Για κορόιδο με πέρασες;

Κ: Και που θα τα βρω τα λεφτά βρε σαῖνι;

Κοπ: Να τα ζητήσεις από το Ίδρυμα Μιάρχος βρε χαμένε. Ζήτα και κανένα υγιεινό γεύμα που μοιράζουν στα πεινασμένα και φτωχά παιδάκια.

Κ: Που τα έμαθες εσύ όλα αυτά;

Κοπ: Βλέπω κάθε βράδυ ειδήσεις με την Τρεμουλιαστή και τον Ντέρη. Α! Πού'σαι; Την είδες τη διαφήμιση του Αρβανίτη;

Κ: Του Αρβανιτόπουλου θέλεις να πεις βρε μπουμπούνα!

Κοπ: Εσύ είσαι μπουμπούνας. Το Αρβανιτόπουλο μεγάλωσε και έγινε Αρβανίτης. Εγώ στο δηλώνω ότι θα γίνω υπουργός, κι ας θέλεις εσύ να με στείλεις να μαθαίνω να βιδώνω βίδες. Εγώ θα ακολουθήσω το όνειρό μου.

Κ: Και τι υπουργός θα γίνεις;

Κοπ: Θα πουλάω καζαμίες στην τηλεόραση!

Κ: Θα με στείλεις για ψυχανάλυση βρε ζωντόβολο;

Κοπ: Δεν ξέρεις τι σου γίνεται. Άμα πουλάω καζαμίες στην τηλεόραση, μετά θα με κάνουν υπουργό υγείας!

Κ: Ωραία! Ο Κοπρίτης το εξασφάλισε το μέλλον του! Για πες μου εσύ τώρα Κολλητήρη, σε ποια τάξη πας;

Κολ: Εγώ αγαπητέ μου πατέρα, τελειώνω την Τρίτη του Νέου Γυμνασίου και μετά θα πάω στην πρώτη του Νέου Λυκείου.

Κ: Δε μου λες αστέρι μου, είσαι καλός μαθητής;

Κολ: Εγώ πατέρα είμαι άριστος γι' αυτό και καταλαβαίνω απόλυτα και την κυρία Διαμαντοπούλου και τον κύριο Αρβανιτόπουλο. Για τον κύριο Λοβέρδο, δεν έχω σχηματίσει ακόμη ολοκληρωμένη άποψη, αλλά νομίζω ότι του λείπει η αποφασιστικότητα.

Κ: Γιατί το λες αυτό παιδί μου. Εγώ τον έχω ακούσει να κλαίει τόσες φορές με μεγάλη αποφασιστικότητα. Έχετε κι εσείς - πώς τη λένε- τράπεζα θεμάτων;

Κολ: Ευτυχώς πατέρα που δημιουργήθηκε η τράπεζα θεμάτων.

Κ: Αλήθεια;

Κολ: Ναι πατέρα! Αλήθεια! Αλλιώς, πώς θα ξεχωρίσω εγώ ο άριστος από τους συμμαθητές μου τους άχρηστους; Τώρα θα προχωρήσουν μόνο όσοι καταβάλλουν τη μέγιστη προσπάθεια. Οι άλλοι ας σταματήσουν το σχολείο νωρίς-νωρίς και να μάθουν καμιά τέχνη.

Π: Κι εγώ καβαλάω τη μέγιστη πλοσπάθεια πατέλα.

Κολ: Εγώ στο δήλωσα. Θα πουλάω καζαμίες για να γίνω υπουργός.

Κ: Και δε μου λες Κολλητήρη. Σαν πολλές εξετάσεις δεν έχει αυτό το Νέο Σχολείο; Θα ψοφήσετε βρε παιδί μου. Είδες πόσα παιδάκια έμειναν φέτος;

Κολ: Όποιος αξίζει θα προχωρήσει πατέρα. Μην ακούς την προπαγάνδα των αριστερών συντεχνιών.

Κ: Να κι ο άλλος; Που το άκουσες αυτό βρε;

Κολ: Όλοι οι υπουργοί το λένε πατέρα. Σπουδαγμένοι άνθρωποι είναι! Δεν ξέρουν αυτοί; Καλύτερα ξέρουμε εμείς;

Κ: Κι αφού ξέρουν, γιατί δεν φτιάχνουν παιδί μου ένα σχολείο που να χωράει όλα τα παιδάκια;

Κολ: Πατέρα, κάποια παιδιά πρέπει να πάνε να δουλεύουν με 9 ευρώ την ημέρα και χωρίς ασφάλιση. Αλλιώς πώς θα έρθει η ανάπτυξη;

Κ: Θα είναι και παιδιά υπουργών και βουλευτών;

Κολ: Δε νομίζω πατέρα!

Χ: Που'σαι βρε Καραγκιόζη αδερφέ μου και σ' έψαχνα;

Κ: (Για να με ψάχνει αυτός, κάποια λαμογιά έχει στο μυαλό του). Βρε καλώς την ποντικομαμή!

Χ: Γιατί με βρίζεις βρε αθεόφοβε. Εγώ φταίω που σε σκέφτηκα για μία δουλειά για να τα κονομήσεις να λιγδώσει λίγο τ' αντερό σου.

Κ: Πού ήσουνα εσύ χαμένος τόσον καιρό!

Χ: Είμαι σε μια ΜΚΟ.

Κ: ΜΚΟ; Τι είναι αυτό; Τρώγετε;

Χ: Όχι, αλλά έχει σχέση με Μάσα.

Κ: Και τι κάνεις εκεί;

Χ: Συνεργαζόμαστε με διάφορα υπουργεία. Βγάζουμε νάρκες από διάφορα μέρη, βοηθάμε στο να μην εξαφανιστεί το μωβ σκουλήκι από τα δέντρα του Αμαζονίου και πολλά άλλα. Τώρα πάντως δουλεύω ως σύμβουλος στο υπουργείο παιδείας.

Κ: Εσύ;

Χ: Ναι!

Κ: Ε! Πάρε μία να συνέλθεις!

Χ: Τι βαράς βρε ασχημομούρη;

Κ: Ως σύμβουλος;

X: Ναι!

K: Στο υπουργείο παιδείας;

X: Ναι!

K: Ε! Πάρε κι άλλη γιατί το τραβάει ο οργανισμός σου! Και τι ακριβώς κάνεις;

X: Γράφω θέματα για την τράπεζα θεμάτων.

K: Μόνος σου;

X: Όχι. Μαζί με τον Ανατολάκη!

K: Ποιον;

X: Τον Ανατολάκη. Θα ερχόταν και ο Νικοπολίδης αλλά τον πρόλαβε ο Μαρινάκης και τον πήρε μαζί του, δημοτικό σύμβουλο στον Πειραιά.

K: Τι; Υπάρχει ομάδα Πειραιάς;

X: Όχι βρε αστοιχειώτε. Στο Δήμο του Πειραιά εννοώ.

K: Καλά τι δουλειά έχουν οι ιδιοκτήτες των ομάδων στους Δήμους;

X: Αν δεν έχουν αυτοί, τότε ποιοι έχουν;

K: Και δε μου λες; Ξέρεις εσύ να γράφεις θέματα;

X: Φυσικά και ξέρω. Με επιστράτευσε άρον-άρον ο υπουργός γιατί έληγε το ΕΣΠΑ.

K: Τι είναι πάλι αυτό το ΕΣΠΑ.

X: Πρόσεξε με. Από τα λεφτά που δίνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ένα μέρος μας τα δίνουν πίσω.

K: Εμένα γιατί δεν μου έδωσαν;

X: Δεν είναι για όλους. Είναι για μερικούς που ξέρουν τα κόλπα;

K: Κι εσύ, θες να μου πεις, ξέρεις τα κόλπα;

X: Αμέ! Γί αυτό σε ψάχνω.

K: Τι με θέλεις;

X: Για να ελέγξεις τα θέματα που έγραψα για την τράπεζα θεμάτων. Κάτι θα πάρεις κι εσύ για τον κόπο σου!

K: Μα εγώ δεν θέλω να υπάρχει τράπεζα θεμάτων.

X: Τι είπες τώρα βρε; Είσαι με το κατεστημένο των καθηγητών;

K: Φύγε από δω γιατί θα σε ξαναμπατίσω. Είμαι με την ψυχούλα των παιδιών. Τι είναι βρε γρουσουζή τα παιδιά; Σκυλιά που τρέχουν σε αγώνες ή άλογα; Βρε, ουστ από δω παλιολωποδύτη. Και να πα να πεις στο νέο σου υπουργό, να τα σκεφτεί καλύτερα τα

πράγματα αλλιώς δεν θα προλάβει να κάνει παρέλαση στις 28 Οκτωβρίου. Θα πάει να βρει την Άννα και τον Κωνσταντίνο.

Χ: Θα μου το πληρώσεις αυτό τσιράκι της ΟΛΜΕ.

Κ: Φύγε μη σε καπλατίσω στο ξύλο. Όσο για την ΟΛΜΕ! Μην ανησυχείς, έχω ράμματα και για τη δική της γούνα.

Λοιπόν! Κυρίες και κύριοι, αγαπητά μου παιδιά, η παράσταση «Ο Καραγκιόζης και το Νέο Σχολείο» έλαβε τέλος. Κοιτάξτε να χαρείτε όσο μπορείτε το καλοκαίρι γιατί τα παιδικά καλοκαίρια τελειώνουν γρήγορα. Ξεχάστε για λίγο τις τράπεζες, τα θέματα και τις εξετάσεις και διασκεδάστε όσο μπορείτε περισσότερο. Άντε, καλό καλοκαίρι και θα τα πούμε το Σεπτέμβρη.